

nok netop deri føle en Opfordring til at fremme Sagen saa meget som muligt.

Kayser: Jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet for af den høitærede Indenrigsminister mulig at faae en Bekræftelse paa det Indtryk, som hans tidligere Udtalelse har gjort paa mig. Jeg har nemlig opfattet den saaledes, som om den ærede Minister er tilbøielig til at fremsthynde denne Sag, men at den kun for Diebliffet er standset, fordi at det nærværende Lovforslag ikke tilfredsfiller ham. Jeg vil haabe, at jeg har rigtigt opfattet hans Mening, thi jeg troer, at det ikke alene vil være i højste Grad uheldigt for Tæringerne, at de, efterat man nu for over et halvt Aarhundrede siden har lovet dem en fri Handel, endnu bestandig skulle leve under disse Handelsforhold, men der er ogsaa et andet Hensyn, hvorfor jeg antager det. Det er nemlig under saadanne politiske Forhold som vore nødvendigt, at der finder Overensstemmelse Sted imellem Folkerepresentationen og Regjeringen med Hensyn til denne Sag, og Folkerepresentationen har en Gang udtalt sig paa den meest afgjorte Maade om, at den ønskede en Ordning i saa Henseende. Baade i Aaret 1851 og paa den Forespørgsel, som jeg i sidste Aar tillod mig at rette til Indenrigsministeren, have begge Indenrigsministre, som have deeltaget i Discussionen af denne Sag, erklæret det for ønskeligt og hensigtsmæssigt, at den blev fremmet saa hurtigt som muligt. Jeg vilde derfor ansee det for i højeste Grad uheldigt, om det nu skulde føre til en Udsættelse, om hvilken man ikke kan vide, hvorlænge den vil være, og jeg for min Part vil tillade mig at rette den ligesaa ærbødige som indstændige Anmodning til den høitærede Indenrigsminister, at han vil fremme denne Sag saa hurtigt som muligt.

Indenrigsministeren: Det er aldeles ikke af nogen Mangel paa Villie til at fremme den føreriste Handels Frigivelse, at jeg ikke har seet mig istand til at bringe denne Lov til det Punkt, hvorpaa man, efter adskillige Udtalelser her i Thinget, ønskede, at den skulde være; men nu at omhandle Besskaffenheden af et Lovforslag, som ikke kan komme under Forhandling

her, det vil være aldeles upassende. Der kan forøvrigt ikke være den mindste Tale om, at Sagen fra min Side har været forsinket, da jeg virkelig ikke har havt den, uden i nogle ganske faa Timer, og, først efterat Rigsdagen havde begyndt sin Virksomhed, var det, at dette Lovforslag blev mig bekendt. Jeg skal visstelig ikke efterlade, hvad der efter min Overbeviisning kan være gavnligt til denne Sags Fremme; men — jeg gjentager det — jeg troer ikke, at det kan føre til Noget, her at undersøge, hvorvidt det udarbejdede Lovforslag er af den Besskaffenhed, at Sagen derved kan fremmes.

B. Schøler: I Anledning af den Afgjørelse, som Spørgsmaalet om Herredsfogeboligen i Hammerum Herred har fundet, skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at denne Sag ikke er bleven afgjort i Overensstemmelse med de fra Beboerne indkomne Ønsker, idet disse gik ud paa, at Herredsfogden skulde komme til at boe nærmere ved Thingstedet, hvorimod Sagen er bleven afgjort derhen, at han skal vedblive at beholde sin Gaard, men forrente den med en mindre Sum end hidtil; man har altsaa givet Embedsmanden en Rettelse, men ikke villet komme Beboernes Ønske i den Retning imøde. Jeg kan ikke have Noget imod, at man nedsetter den altfor høje Sum, som den dygtige og kun ubetydeligt aflagte Embedsmand havde at forrente; men paa den anden Side mener jeg ogsaa, at man maa tage Hensyn til Beboernes udtalte Ønsker. Da det desuden er indrommet, at det meget vidt udstrakte Agerbrug, der hører til Gaarden, ikke kan forrente sig for en Embedsmand, der har mange andre Forretninger, saa ønsker jeg, at denne Sag ikke finder sin endelige Afgjørelse ved det nu trusne Arrangement, men at den staaer aaben, idet det, paa Grund af de stedse stigende Priser paa Landeendomme, er sandsynligt, at der kan komme saadanne Conjuncturer, at det kan betale sig at sælge Gaarden og saa opfylde Beboernes Ønske, at Herredsfogden kom til at boe nærmere ved Thingstedet, hvad der vistnok her har saameget større Betydning, som Thingstedet ligger i en By, der Aar for Aar udvikler sig til at blive en Flække.